

† Oznanila župnije Dovje

NEDELJA 14. februar 2020	sveta maša brez udeležbe vernikov
6. navadna	Ž 10h Šifrer Marija in Franc, obl.
PONEDELJEK 15. februar	
TOREK 16. februar	sveta maša z ljudstvom D 18h Klinar Jože, obl, Smolej v cerkvi Marija in + Grabnarjevi Fenz Štefka, 30. dan
SREDA 17. februar	sveta maša z ljudstvom
PEPELNICA	D 18h po namenu (d) v cerkvi v dober namen (K)
ČETRTEK 18. februar	
PETEK 19. februar	
SOBOTA 20. februar	sveta maša z ljudstvom D 18h Dereani Slavko in družina Piber v cerkvi za vero, upanje in ljubezen v družini
NEDELJA 21. februar 2020	sveta maša brez udeležbe vernikov
1. postna	Ž 10h Hrovat Matija (za god) in Nada, obl.
Oznanila na internetu: https://zupnija-dovje.si	

Tisti čas je k Jezusu prišel gobavec in ga na kolenih prosil:
»Če hočeš, me moreš očistiti.« Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel:

»Hočem, bodi očiščen!« Gobe so takoj izginile in bil je očiščen. Jezus ga je brž s strogimi besedami poslal ven in mu rekel: »Glej, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi,

pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje, kar je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.« Mr 1,40–44

Drugi del pisma slovenskih škofov za postni čas. **V celoti v oznanilih na spletni strani**

Dragi bratje in sestre! V drugem berilu smo pri bogoslužju Božje besede pravkar slišali, kako daje apostol Pavel samega sebe za zgled nesebičnega služenja skupnosti, pri tem pa opozarja, da je pri tem za njega samega zgled Jezus Kristus: »Tako skušam tudi jaz v vseh rečeh ugoditi vsem, pri tem pa ne iščem svoje koristi, ampak to, kar je koristno za mnoge, da bi se rešili. Postanite moji posnemovalci, kakor sem jaz Kristusov« Dejansko moramo ljudje na vsakem koraku izbirati med sebičnim iskanjem lastnih koristi ter ljubeznijo in nesebičnim služenjem drugim. Sebičnost je bistvo greha, ljubezen kot njeno nasprotje pa ni v prijaznih čustvih, ampak je v požrtvovalnem delu za resnični blagor vseh. Kristjani verujemo, da je ta ljubezen vrhovni zakon vsega, ker je to Bog sam. Iz te ljubezni je ustvaril svet in iz iste ljubezni nas je v Jezusu Kristusu prišel reševati grešne zapletenosti v sebičnost, ki vodi v propad. To je bistvo naše vere: »Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo. Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem«, pravi apostol Danes se veliko govori o zatonu krščanstva v Evropi. Nekateri to celo pozdravljajo. Zdi se, da ne vedo, da si s tem žagajo vejo, na kateri sedijo, da si s tem zasipavajo vodnjak, iz katerega so rodovi pred nami črpali vodo za razcvet evropske kulture, vodo, ki na koncu teče tudi v večno življenje. Jezusov evangelij je bil in ostaja kruh, ki ga Jezus daje za »življenje sveta« (Jn 6,51). Mi, ki nam je bila podarjena milost vere in to vemo, ji moramo ostati zvesti. Če nam dopovedujejo, da je krščanske Evrope konec, se spomnimo na apostola Petra, ki je na Jezusovo vprašanje, ali ga mislijo tudi apostoli zapustiti, odgovoril: »Gospod, h komu naj gremo? Ti imaš besede več- nega življenja!« (Jn 6,68). Resničnost teh besed se vedno znova potrjuje. Če zapustimo Jezusa in njegov evangelij, nimamo kam iti. Jezus nima zamenjave. »Samo ljubezen je vredna, da verujemo vanjo« Krščanske vrednote so potrebne tudi za dobro delovanje politične skupnosti. Letos obhajamo tridesetletnico razglasitve državne samostojnosti. Ob tej priložnosti ponovno izražamo hvaležnost vsem, ki so se za to trudili, posebno še tistim, ki so za to dali življenje. Za samostojno državo smo se odločili, da bi živeli v njej skladno s svojim človeškim dostojanstvom. Da bi ne živeli po zakonih džungle, kjer prevladajo najbolj nasilni in zviti, ampak po pravičnih zakonih in razumnih pravilih, da lahko vsakdo pride do tistega, do česar ima pravico. Pred tremi desetletji smo upali, da se bo Slovenija uveljavila kot demokratična domovina medsebojnega spoštovanja, svobode, sožitja in sodelovanja. A po prvih treh desetletjih imamo vtis, da smo od tega cilja še zelo oddaljeni. Tudi način, kako se spopadamo s sedanjo krizo, kaže na to.

Vsaka kriza je preizkušnja, v kateri se pokažejo dobre strani, razkrijejo pa tudi usodne pomanjkljivosti. Preizkušnja nam nastavi ogledalo, v katerem vidimo svoj pravi obraz. Nekaj podobnega se v tej krizi dogaja tudi z nami kot člani te države. Imamo namreč dve možnosti. Prva je, da stopimo skupaj, si pomagamo in se odpovemo običajni tekmovalnosti in napetostim. Stanje je podobno vojni, ko zreli državljani pozabijo na siceršnje spore in zamere in združeno nastopijo proti skupnemu sovražniku. Tokrat je tak sovražnik virus. Druga, neprimerno slabša izbira pa je, če tega ne zmoremo, ampak vsakdo misli samo na svoje koristi in izkorišča krizo za svojo uveljavitev, tudi na škodo najbolj ogroženih. V krizi, ki jo prebolevamo, je veliko primerov nesebičnega žrtvovanja iz odgovornosti in ljubezni do bolnih in vseh, ki jih je epidemija prizadela. Tem gredo naše občudovanje, priznanje in zahvala. Žal pa je tudi preveč nasprotnega ravnanja: neodgovornega omalovaževanja nujnih ukrepov, nenehnega vzbujanja dvomov o njihovi koristnosti, pozivanja k njihovem nespoštovanju in blatenja ugleda tistih, ki nosijo najtežjo odgovornost za to, da bi s čim manjšimi žrtvami prebrodili krizo. Seveda se s tem kriza samo podaljšuje v škodo nas vseh. Epidemija tako vzbuja bojazen, da stanje duha v naši državi po treh desetletjih samostojnosti in lastne državnosti še ni državniško. Državniška drža, ki jo moramo vsi imeti in še posebej zahtevati od politikov, če hočejo, da jim zaupamo odgovornost za državo, je v prvenstveni skrbi za obče dobro, za blagor državljanov, ne pa pohod na oblast za vsako ceno. Tako kot smo slišali apostola Pavla: »Ne iščem svoje koristi, ampak to, kar je koristno za mnoge, da bi se rešili.« To je bila Jezusova drža, takšna drža je bila Pavlova in takšna je drža vseh plemenitih državnikov, po katerih naj bi se zgledovali. Zato tudi v današnjem času krščanska vera in njena moralna načela nikakor niso odveč. Skrb vzbujajoče stanje duha, ki ga mnogi ugotavljajo, nikakor ni brez povezave z razkristjanjevanjem, ki v Sloveniji načrtno poteka od komunistične revolucije naprej. Na mesto krščanskih vrednot stopata materialistično potrošništvo in ideologija, ki se ne meni za odgovornost do narodne in državne skupnosti in ne verjame v nobeno absolutno in trajno vrednoto. Tedaj preostane samo iskanje lastnega udobja in koristi. Na porabniški miselnosti pa ni mogoče graditi domovine pravičnosti, spoštovanja in sodelovanja ter skrbi za obče dobro. Miselnost materialističnega potrošništva imenuje papež Frančišek »kultura odmetavanja«. Najbolj surov primer odmetavanja sta splav in evtanazija. Papež sv. Janez Pavel II. je tako miselnost imenoval »kultura smrti«. K njej spada tudi izključevanje. Vse to v naši domovini doživljamo že od druge svetovne vojne sèm. Upali smo, da v svobodni in demokratični Sloveniji izključevanja ne bo več, ampak bosta na mesto njega stopila medsebojno spoštovanje in enakopravno vključevanje vseh, ki so pripravljeni sodelovati. Pa smo v zadnjih mesecih doživeli prizore izključevalnega sovraštva, kar je zlovešča grožnja mladi državi Sloveniji. Izključevanje vodi v enoumnost in siromašenje, ne pa v obetavno prihodnost.

To nas postavlja pred velike odgovornosti. Nič pa se ne bo izboljšalo samo od sebe. Tudi ne, če bomo samo čakali na boljše čase. Časi bodo boljši, če bomo boljši mi in če se bomo mi bolj potrudili zanje v cerkvenih občestvih in v političnih skupnostih. Bog je naši odgovornosti zaupal prihodnost evangelija v državi Sloveniji. Razmere nas vsak dan bolj nujno kličejo k okrepljeni dejavnosti, ki so jo zadnji papeži poimenovali »nova evangelizacija«. Dragi bratje in sestre, pred nami je postni čas, ki nas bo pripravil na obhajanje osrednjih krščanskih praznikov Jezusovega trpljenja in vstajenja. Ti prazniki nas vsako leto pozivajo k spreobrnjenju, k lastnemu vstajenju v novega človeka, vedno bolj požrtvovalnega in zavzetega za Božje kraljestvo med nami. Po preizkušnjah, ki jih še ni konec, naj se letos to izpolni v še večji meri. S to željo vam voščimo blagoslovljen postni čas, da bo praznovanje velike noči Gospodovega vstajenja še bolj prežeto z veseljem odrešenja. Amen. Vaši škofje